

§ 152 Behandling av olika former av dokument

JOHANNA ANDERSSON:

Fru ordförande! Vi är många som tycker att det råder en röra bland olika dokument i Svenska kyrkan och deras status. Det har blivit tydligt genom en hel del motioner till årets kyrkomöte – bejakade, tror på, är på väg att bli bejakade, har varit bejakade, en del måste jag tro på annars blir jag av med kragen, en del behöver jag inte tro på.

Redan förra året försökte jag få klarhet när det gäller status och resurstilldelning till två specifika dokument. Det handlar om *Guds vägar* och det handlar om *Kairos Palestine*. Jag fick då liksom i år svaret att de hör till olika genrer och inte bör ställas mot varandra. Då blir ju den rimliga frågan: Varför då? Kyrkokansliets ekonomiska resurser är väl inte obegränsade. Satsar man på stora kampanjer för Kairos Palestina, blir det väl rimligen mindre pengar över till arbetet med *Guds vägar*.

Min motion 2015:90 handlar om att få lite ordning och reda och kanske lite klarhet också i det här. Eftersom *Guds vägars* betydelse och officiella status brukar framhållas, känns det konstigt att det dokumentet verkar ha fått så få resurser sig tilldelade. Tittar man på kyrkans hemsida, hur många kringdokument och annat det finns kring de här två dokumenten, kan man konstatera att det ser rätt magert ut när det gäller *Guds vägar* och det nästan sväller över alla bräddar när det gäller *Kairos Palestine*. ”Valv öppnar sig bakom valv”, när man klickar in bland alla dokument som hör till *Kairos Palestine*.

Jag undrar därför: Hur förhåller det sig? Var satsar vi pengar och resurser? Det här skulle jag vilja veta och därför yrkar jag bifall till min motion 2015:90.

DANIEL TISELL:

Fru ordförande! ”... öppnar sig valv bakom valv oändligt ...” ur en fin och positiv dikt av Tomas Tranströmer, så tack för den beskrivningen även om den inte verkade vara så positiv i det här sammanhanget.

Utskottet anser att det inte råder någon röra. Jag beklagar att det fortsatt är rörigt för dig, Johanna, i det här, men det finns liksom inget som är oklart vad gäller dokumentet *Kairos Palestine*. Det har ingen officiell status, ingen status överhuvudtaget i Svenska kyrkan. Det är ett dokument som Läronämnden har angett som ett teologiskt ekumeniskt dokument och som har skrivits av palestinska kristna. Det finns bl.a. utlagt på kyrkans hemsida där man har uppmuntrat till studium av detta. Det enda som det har fattats beslut om i kyrkomötet är bl.a. en motion, som jag var med och skrev, och det var en rekommendation att dela ut materialet till ledamöterna från det förra kyrkomötet. Det finns inga andra beslut.

Vi har i utskottet ansett det orimligt att börja utreda sig själva i den här frågan med ekonomiska resurser. Det kan man fundera ut intellektuellt, men det känns också i ryggmärgen att det inte är rimligt att man ska hålla på och jämföra och analysera olika kostnader, vad den tjänstemannen har gjort där på Informationsavdelningen osv.

Av beskrivningen i din motion får man en känsla av att den här utredningen nästan är gjord. Däremot beskrivs det inte helt korrekt att en person har anställts för att syssla med *Kairos Palestine*. Det finns inte en sådan person som bara sysslar med det.

Jag tycker att vi ska vara lite försiktiga med de här utredningarna av ekonomiska resurser. Ska man då fortsätta med att utreda hur mycket tid vi lägger på att arbeta med en annan form av dokument, det kan vara t.ex. *Confessio Augustana* jämfört med något annat dokument? Då kommer det här att svälla och då pratar vi inte om

valv bakom valv utan om betydligt sämre beskrivningar. Det ska inte ges resurser på detta, Johanna.

Vi ska fortsätta att arbeta inom Svenska kyrkan med att sprida samtalsdokumentet om *Guds vägar*. Det är ett viktigt dokument. Jag hoppas verkligen att tjänstemännen på kyrkokansliet arbetar för detta, och det kanske skulle kunna leda till någon ytterligare förbättring på hemsidan. Jag tycker också att man ska fortsätta att studera dokumentet *Kairos Palestine*.

Jag yrkar bifall till Ekumenikutskottets förslag.

JOHANNA ANDERSSON (REPLIK):

Då ska jag uttrycka mig ännu tydligare. Jag uppfattar det så här: *Guds vägar* används som ett alibi när Svenska kyrkan kritiseras för sina ensidiga ställningstaganden i konflikten mellan Israel och Palestina. Man håller upp det här dokumentet när det kritiseras. Då vet vi alla att det har ju varit i stort sett obefintligt i 15 år och så dammdes det av förra året. När det sedan lugnar sig så lägger man ner det i en låda och så tar man upp de här resurskrävande Kairos-kampanjerna igen. Det står säkert en ny adventskampanj här inför dörren och väntar.

DANIEL TISELL (REPLIK):

Det kanske handlar om något annat. Vad bra, det har vi inte diskuterat så mycket i utskottet, så det är svårt att ta ställning till den här beskrivningen du ger till känna. Får jag dock personligen säga att jag delar faktiskt inte den beskrivningen att det är så det är, varken om alibi eller att man har dammat av det här dokumentet först nu. Jag delar verkligen inte den beskrivningen.

JOHANNA ANDERSSON (REPLIK):

Det är inte så mycket en fråga om uppfattning, det är ju ett rent faktum att *Guds vägar* inte gick att hitta knappt för ett år sedan. Nu går det lite lättare.

Oavsett vad man tycker i den här extremt komplicerade och svåra situationen i Mellanöstern så blir man i Svenska kyrkans nuvarande ställningstagande kollektivansluten till ungefär samma linje som Palestinagrupperna och vi är inte alla så glada över det.

DANIEL TISELL (REPLIK):

Jag noterar att nu är du inne på helt andra frågor, Johanna, och det kanske vi får diskutera vid något annat tillfälle på detta eller nästa kyrkomöte. Det här är något helt annat, som jag som företrädare för utskottet, faktiskt inte känner något behov av att kommentera.

Beslut i ärendet återfinns i kyrkomötets protokoll, § 194.